

[Skatteministeren]

dag. De anparter, der giver underskud, vil faktisk blive behandlet, som om deltagerne var deltagere i et almindeligt aktieselskab, oven i købet med den positive særbehandling i forhold til aktieselskaber, at man tidsubegrænset kan modregne underskud i fremtidige overskud.

Derfor har hr. Glistrup jo overhovedet ikke ret i sin karakteristik af indgrebets indhold. Der er faktisk tale om, at sunde, driftsøkonomisk rentable anparterprojekter, der på længere sigt eller på kort sigt giver overskud, vil blive behandlet lempeligere end i dag, men hvor der er tale om underskudsgivende projekter, lukker vi underskuddene inde i selskaberne, og hvis de senere giver overskud, ja, så kommer man ikke til at betale skat af overskuddet, før underskuddene er brugt op. Det synes jeg faktisk er et sobert og godt indgreb, som sikrer overlevelse for seriøse projekter.

Der er lavet en undtagelsesregel for skibe. Som det har været omtalt under debatten, skyldes denne undtagelse, at der gælder særlige økonomiske vilkår for skibsværftsindustrien, som er udsat for en hård international konkurrence, ofte en konkurrence i situationer, hvor der i udlandet gives ganske betydelige subsidier til udenlandske skibsværfter. På den baggrund har vi fundet det rimeligt at lave en undtagelse for skibsanparter.

Samtidig er der i lovforslaget indsat en revisionsbestemmelse, som indebærer, at denne undtagelse for skibsanparter skal tages op til revision senest med udgangen af 1991. Det har selvfølgelig sammenhæng dels med den skibsværftsaf tale, som er lavet, og dels med de overvejelser, der i øvrigt foregår i EF om den fremtidige subsidiering på skibsværftsområdet. Det er klart den danske regerings interesse, at der internationalt sker en afvikling af subsidierne til skibsbyggeri, men vi kan jo ikke stille dansk skibsbyggeri dårligere konkurrencemæssigt, end skibsbyggeri stilles i udlandet, og derfor har vi fundet baggrund for denne undtagelsesbestemmelse.

Derfor må jeg også svare hr. Kofod-Svendsen, at sigtet er klart nok, som det også er udtrykt i bemærkningerne til lovforslaget, nemlig at der gradvis på internationalt lige vilkår bør ske en afvikling af subsidier, som gives til skibsværftsindustrien både direkte gennem tilskud og indirekte gennem særlig favorable skattereg-

ler, men der må være tale om – for nu at bruge gloser fra et helt andet politisk felt – afbalance-ret nedrustning, således at vi sikrer dansk skibsbyggeri ordentlige konkurrencevilkår.

Endelig indebærer lovforslaget kraftige forenklinger af den skattemæssige behandling af anparter. Der er i årenes løb foretaget forskellige indgreb over for anparter, og med det indgreb, vi nu foretager, kan vi afvikle en række af de særbestemmelser, der med mellemrum er sat ind i lovgivningen. Der vil altså på dette felt være tale om meget kraftig forenkling, ligesom der også er forenklinger i, at nye anparter ikke kan indgå i virksomhedsordningen.

Fru Elisabeth Arnold stillede det spørgsmål, om det er helt tilfældigt, at der er sat en grænse, der afgrænser indgrebet til anpartsvirksomheder, hvor der er mere end 10 ejere. Nej, det er ikke tilfældigt. I det anpartsudvalg, der har arbejdet i nogle måneder, er der foretaget en vurdering af, hvor man hensigtsmæssigt kunne sætte grænsen mellem aktiv og passiv virksomhed, hvis det skal være til at administrere på en ordentlig måde. Man har fundet frem til, at ved at sætte grænsen ved 10 deltagere i projektet er der en rimelig balance, som også sikrer en administrativt enkel afgrænsning. Så det er altså ud fra nøje vurderinger i anpartsudvalget, at vi er landet på den grænse, der hedder 10 deltagere.

Fru Bente Juncker fremhævede, at baggrunden for forslaget bl.a. er, at der i november 1988 blev indgået en aftale mellem regeringen og Socialdemokratiet om lempelse af arbejdsmarkedsbidraget for små virksomheder, og det er korrekt. Fru Bente Juncker sagde, at den lempelse for de små virksomheder kunne regeringen under alle omstændigheder have fået igennem, også uden om Socialdemokratiet, og derfor havde regeringen slet ikke behøvet at lave den aftale med Socialdemokratiet. Så forenklet ser regeringen ikke på det. Sagen er den, at da arbejdsmarkedsbidraget i sin tid blev indført, skete det i en aftale med Socialdemokratiet, og derfor kan ændringer af loven om arbejdsmarkedsbidraget jo også kun ske efter aftale med Socialdemokratiet. Derfor blev der lavet en sådan aftale i november 1988, som indebar, at til gengæld for, at regeringen fik lempelsen af arbejdsmarkedsbidraget igennem Folketinget, nedsatte jeg et udvalg, der skulle kulegrave den skattemæssige behandling af anparter, og når